A°. 1820. N°. 103.

LEYDSE COURANT.

MAANDAG DEN 28 AUGUSTUS.

RUSLAND.

PETERSBURG den 4 Augustus. Eerstdaags zal eene groote Russische Ambassade naar Buchara vertrekken, aan welkers hoofd zich de Staatsraad Negri bevindt, die zich voorheen in Persien heeft opgehouden, en eene uitgebreidde kennis van de Oostersche talen verworven heeft. Zijn gevolg zal talrijk zijn; daar onder bevinden zich eenige Geleerden, als ook verscheide Generaale Staf-Officieren, en van Orenburg af, zal het Gezantschap door een aanzienlijk aantal Troepen met gefchut, onder aanvoering van een zekeren Heer von Meijendorff geëscorteerd worden.

GROOT-BRITTANNIEN.

LONDEN den 22 Augustus. In onze vorige hebben wij gemeld, dat de tweede Advocaat der Koningin, op het einde der Zitting van den 17den, aan de Lords had verzocht, om den volgenden dag gehoord te worden, hetwelk hem werd toegestaan. In de Zitting van Vrijdag dus begon hij een uitgebreid pleidooi, in hetwelke hij zeide:

Het geheim Committé van de Kamer heeft alleenlijk in zijn rapport gezegt, dat de stukken, door hetzelve nagezien, een onderzoek noodzaaklijk maakten. Het heeft niet gezegt, dat men aan de Kamer de tegenwoordige Bill moest voorstellen; ik beschouwe de Bill dan als de uitdrukking der bijzondere meening van den Lord, welke dezelve heeft voorgesteld. Ik zal die zonder achterhouding onderzoeken. Zoo het een Bill is van beschuldiging, is het zonderling in eene beschuldiging zielroerende opschijningen te zien invoeren, ongetwijffeld voorgeschreven door den heeten ijver van den Steller, maar welke ik hope, geene andere staaving te zullen hebben dan de kunststreken en de valsche verklaringen van eenige omgekochte vreemdelingen. (Op dit oogenblik kwam de Koningin binnen, groeteede de Pairs, die alle opstaan, en zij die het digtst bij de Koningin waren, maakten haar diepe buigingen.) De Heer Denman gaat voort: In het eerste onderzoek tegen de Koningin, zijn alle de aanvoeringen op dit één punt neder gekomen; dat de Koningin, toen Prinses van Wales, gemeenzame manieren had; de allerónvoordeeligste uitdrukking, door Mejufvrouw Lisle gebezigd, is geweest *flirting* (losse minnenhandel, gekscheering); zie daar alles, wat zij, die het gedrag van de Prinses van nabij beguurden, hebben kunnen uitbrengen. Maar zijn eenigzins vrije, eenigzins gemeenzame manieren, een misdaad in een Koninglijk persoon? Waarlijk zodanig dacht voorheen niet, een doorluchtig persoon, die ik piet duryc noemen. Hij was zo gemeenzaam met een Koffijhuis-knegt, dat deze hem schreef: „ Samuel, Kaegt van het Koffijhuis „ *de Kokosnoot*, maakt zijne complimenten aan Uwe Ko„ ninglijke Hoogheid, en verzoekt dezelve, " enz. enz. Ik zou de zweem niet willen hebben om sportenij staarijes in zulk eene betrenrenswaardige zaak te mengen; maar ik kan niet nalaten de vorming van deze Bill te vergelijken met een tooneel van ons Blijspel (*het school van schandaal*), waar elk een woordje bij de laster-fabel voegt, tot dat Mevrouw *Opaque* daag zelve bijvoegt het woord *overspel*, met de gemaaktheid van die wet leedwezen uit te spreken.

Vervolgens tot ernstiger stof overgaande, zeide de Heer Denman: De Koning is de klagende partij, of hij is het niet. Zullen uwe Lordschappen, zoo hij dat niet is, de beginsels schenden van het Kerklijk regt, door een Huwlijk te ontbinden, zonder dat de man het gevraagd heeft? Indien hij der klagpartij is, zoo is hij het, welke al de werktuigen in beweging brengt, waarvan wij de gedagte uitwerking zien. Met welk een aangezigt zult gij de Kroon maderen om de bewilliging te bekomen in eene Bill, op haar verzoek aangenomen, en waarin zij bij voorraad zulk eene stelling had uitgedrukt? De Bill is gewisselijk een Bill van echtscheiding, want het gevolg derzelve zal zijn de ontbinding van 't Huwlijk, tusschen den Koning en de Koningin, en den eersten te wettigen om een nieuw Huwlijk aan te gaan. Waarom volgt men dan den gewoonen weg niet van procedeegen, in cas van Echtscheiding? Waarom niet onderzoekep, of de klager zich zelfs met zuivere handen laat zien, of hij regt heeft van klagen? (*recitus in Curia.*) Wijders ontkent de Heer Denman de noodzaaklijkheid van Staat, en beweerd, in tegendeel, dat het heil van den Staat vorderd, het laten varen van de Bill, en besluit zijn pleidooi met in naam van de Koningin te protesteren tegen alle Bill van straffen, in een regt, waarin men tegen haar den weg van regelmatige beschuldiging heeft. Toen zich naar de Koningin keerende, verzocht hij verschooning, dat hij was wenigtig geweest, van sommige, daden te spreken, als of zij waar hebben zijn; het geen hij verhoopte dat nimmer zou kunnen bewezen worden; dan dat hij, welke de gevolgen mogten zijn, nooit zou haar, welke de plaats der Koningin mogt verweldigen, dien gerbied bewijzen zoude, welke de Goddelijkeen Menschelijke wetten alleen aan Hare Majesteit hadden voorbehouden.

De Koningin, welke bij het begin van de geëindigd, en als toen vatte de Procureur-General het woord op, de drangredenen wederleggende, door de Advocaten der Koningin tegen de Bill ingebragt; zeggendes dat zij onbewezen voorgevens en ongegronde lasteringen hadden opgeworpen; en, om alle tegenwerpingen te hebben weggeruimd, welke tegen de Bill waren opgeworpen, zoude hij de Advocaten der Koningin niet volgen in hunne vergeefsche opschijningen en zwetzerijen. Hij weet, dat het tegenwoordig onderzoek ongemeen wigtig is; maar hij weet ook, dat het volksgeschreeuw de Kamer niet zal kunnen weerhouden van haren pligt te doen, en hij is overtuigd, dat de Natie, wanneer de tot hier toe verborgen daadzaken weten zal, zij den stap zal goedkeuren, welke het Gouvernement gemeend heeft te moeten doen. Zo de beschuldigde onschuldig is, zal zij niets te vreezen hebben, wanneer hunne Lordschappen, de hand op het geweten, uitspraak zullen doen op de bewijzen en getuigenissen, die zij voor oogen zullen hebben.

Na hem sprak de Solliciteur-General tot ondersteuning van de Bill, en zeide in een uitgebreid betoog, dat hij de Advocaten der Koningin in alle hunne omwegen zoude volgen, ten einde te doen zien, dat hunne drangredenen geen steek houden; dat hunne leerstelzels, wat de vormen van procedeeren betreft, dogegrond en strijdig met de voorbeelden zijn; en hij besloot, met het stuk op het punt terug te brengen, waar over de Kamer thans uitspraak heeft te doen. De eenige vraag is maar om te weten, of men moet voortgaan op de Bill van boeten en straffen, of dat men die moet laten varen, om bij *impeachment* (Parlements beschuldiging) te procedeeren; eene wijze, welke groote hindernissen naar zich sleept, waar van de toepassing op de tegenwoordige zaak twijffelingen en onzekerheden zonden opleveren, en waar van de uitwerking noodwendig onvolkómen zou zijn.

De Heer Brougham, Procureur-Generaal der Koningin, gaf in een lang wedersantwoord eenige opheldering, wegens door hem gedaane aanvoering van het geval van den Hertog van York, en zeide, dat hij alleenlijk had willen bewijzen, dat met toe te stemmen, dat de daadzaken tegen haar ingebragt, waar waren, daar uit niet volgen zou, dat de Bill van boeten en straffen noodzaaklijk was.

In de Zitting van Zaturdag, werd een voorstel, door Lord King gedaan, om niet voort te gaan met de Bill, als niet noodzaaklijk voor de publieke veiligheid of de rust des Lands, met 181 tegen 65 stemmen verworpen, en een voorstel van Lord Grey, ten gelijken einde, als zijnde de Bill niet noodzaaklijk noch gevoeglijk, onderging hetzelfde lot met 179 tegen 64 stemmen, waar na de Advocaten binnen gelaten werden, en den Procureur-Generaal des Konings, door den Lord Cancelier werd aangezegt, om over te gaan tot de voordragt van zijne zaak.

Deze begon met zich te beklagen over de noodzaaklijkheid, waarin hij zich bevindt, om zonder schuilhouding daaden te moeten toevoeren, welke de kiesschheid van elk deugdzaam en achtingwaardig mensch moeten kwetzen; maar verzekerd tevens niets te zullen voortbrengen, dan waar van hij in zijn eigen geweten geloofd overtuigende bewijzen te zullen kunnen daarstellen, zullende beginnen met den tijd, waarop de Koningin naar het vaste Land overging. Het was, volgens hem algemeen bekend, dat de Koningin dit Land verliet in 1814, niet door dwang, zo als haar raadgevers hebben doen hooren, maar om redenen, die H. M. alleen bekend zijn.

Hier wilde de Heer Brougham spreken, maar de Procureur-Generaal klaagde over deze stoornis, en riep de toegeeflijkheid in van de Kamer. De Heer Brougham drong aan, maar werd genoodzaakt te zwijgen; en de Procureur-Generaal gaat voort met het verhaal van haar vertrek van hier in 1814, en met hier uit een getuigen der aanklagt, behelzende in substantie, onder anderen de volgende daadzaken:

„ Bergami is in 1814 als Courier de Milaan in dienst gekomen van de Koningin, en dat hij als lijfknecht in dienst is geweest van den Gendruf Pino. Den 9 November 1814 heeft de misdadige omgang Zijn H. M. met Bergami te Napels een begin genomen. Tot dien tijd toe liep de jonge Austin steeds in hare Kamer, doch alstoen bekwam deze een ander vertrek. Dienzelfde werd hare dienstmaagd zeer vroeg en tegen gewoonte uit hare Kamer gezonden, en zij men Bergami in dezelve binnen konten. Den volgenden dag vernam men, dat het Bed van H. M. onaangeroerd was gebleven en dat in dat van Bergami, welke alstoen voor de eerste reize eene Kamer bewoog, naast die van H. M. en hebbende eene vrije toegang tot dezelve, twee personen hadden gelegen. H. M. bleef dien dag zeer lang alleen met Bergami in hare Kamer, en ontving niemant. Sedert nam Bergami eene trotsche houding aan tegen zijne overige mede-dienstboden. Op zeker gemaskerd Bal, 't welk H. M. destijds aan den genen, welke den Napolitaanschen Troon herst, gaf, vertoonde zich H. M. als de *genie* van de geschiedenis, in een zeer zedeloos gewaad; Bergami was de geen, welke H. M. *allitus* hielp aankleeden. Beide kleedden zij zich daarna als Turksche boeren, doch Bergami keerde spoedig terug, zich beklagende, dat de lijfbedienden hem hadden gewond; H. M. maande hem vergeefs aan, om op nieuw naar het Bal zerug te keeren, ging eindelijk alleen, maar keerde spoedig terug. Bergami, een slag van een paard bekomen hebbende, werd op last van H. M. door een bijzondere bedienden opgepast; zij is destijds dikwerf een geruimen tijd met hem alleen gebleven, en deze dienstbode heeft hen elkanderen boeken kussen. H. M. en Bergami stonden steeds te gelijkoop, waanden zich te gelijker tijd; — zij ontbeet meestendeels schoon hij steeds Courier in haren dienst bleef, bevondde zich dikwerf in 't openbaar, zijnen arm houdende. Op een gemaskerd Bal in St. Carlo vertoonden zij zich beiden half zedeloos gewaad, dat men hen uitschouwde. Bergami liep vervolgens steeds meest de Koningin, haar Bed bleef altijd onaangeroerd, en herzijne droeg blijken, dat twee personen in hetzelve hadden geslapen, namelijk H. M. te Milaan de Gravin Oldi, zijne Zuster, in hare dienst en vijf der oogenblik, dat alle Engelschen haar verlieten, werd haar gedrag minder ingetogen. Hij liep steeds meest hare Kamer, verbleef dikwerf alleen in hare Slaapkamer; op het Engelsch Schip *Leviathan* voeren die H. M. Te Como werd hij eindelijk als Kamerheer benoemd en stak hij aangekleed en H. M. wekende hem van tijd tot tijd haren *vriend*, haren *geliefde*, haar *hart*. Toen de Kapitein van *Clarinde* zwarigheid maakte om met een dienstbode van eene tafel te eeten, bedankte H. M. voor de Kapiteins tafel en at zij alleen met Bergami en zijne Zuster. Het Dochtertje van Bergami, een onecht kind, noemde haar steeds met hare toestemming *mama*. Te Catania werd zij, die hoofde van hare levenswijze, niet meer door den Adel bezocht."

„ Van Catania begaf zij zich naar Tunis en Griekenland, daar na weder naar Africa. Te Utica bleek het dat twee personen in het bed van H. M. hadden geslapen, terwijl Bergami alleen den toegang tot de Kamer had. — Dezelfde gemeenschap bleef steeds plaats hebben. In 1817 werd H. M. te Terracina gezien, zittende op de knie van Bergami en denzelven omhelzende; zij ging alsdan al-

(*Het vervolg op de Kant van dese Bladz.*)

Leen met hem in 't Bad, — in Tyrolsche dikwerf en zekere naste Bergami zonder ruiselijke dienstbode werd dadelijk alleen met Bergami in zijn Kamer, die zij dikwerf alleen waren enz. de dezelven kuste; dat zij dikwerf alleen waren enz. Deze getuigen verklaarden een Engelsch, doch van weinig Mond, de Marquis Brunetti, Schotsche Consul, Pallavicini, Kamerheer van wijlen de Koningin Bederdy, Consul te Civita Vecchia, Hoffmeister, Kamerheer van wijlen de Koningin, Lord Castlereagh, de Graaf Oldi, Broeder van de Gravin Oldi

kellige beſcheiden had, om voor het Hof der Pairs over te leggen?

De 5 pCts. zijn 78 fr. 50 c. De Bank-Actien 1373 fr. 50 c.

NEDERLANDEN.

UTRECHT den 24 Augustus. Gister morgen omtreeks half drie ure, arriveerde binnen deze Stad, komende van Bergen-op-Zoom, Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, welke, na eenige ververſchingen te het Logement *het Nieuw Kasteel van Antwerpen* gebruikt te hebben, deszelfs reis naar het Loo heeft voortgezet. Eenige uren daarna, werd deze Doortuchtige Reiziger gevolgd door Hoogstdeszelfs Broeder Z. K. H. den Prins van Oranje, komende van Spa en mede de reis naar bovengemeld Lusthof aannemende.

Gepasſeerde Dingsdag en Woensdag zijn alhier acht Couriers doorgetrokken, allen komende van Parijs en gaande naar Amsterdam.

Dezen ochtend zijn wederom twee Couriers, komende van Parijs, door deze Stad naar Amsterdam vertrokken.

Op heden is alhier gearriveerd en aan het Logement *het Nieuw Kasteel van Antwerpen* afgestapt, Zijne Exc. de Heer Staatsraad *de Mey van Streefkerk*, belast met de algemeene Staats-Secretarie.

's GRAVENHAGE den 25 Augustus. Gister werd de hencheliijke verjaardag van Z. M. onzen geëerbiedigden en geliefden Koning aangekondigd, door het uitſteken der Vlaggen van den Toren, de Kerken, de publieke Gebouwen en veele particuliere Huizen. Van 10 tot 11 uren werd er bij alle Gemeenten Godsdienst-oefening gehouden. Een gedeelte der Schutterij, benevens de onderſcheiden Corpſen, de bezetting dezer Residentie uitmakende, door de Muzijk der Schutterij geäddisteerd, hielden op den middag groote parade op het Plein, alle welke Troepen voorbij den Provincialen Commandant van Zuid-Holland, den Generaal-Major *Detmers*, en deszelfs Staf, defileerden, na door denzelven te zijn gelnſpecteerd. Des avonds waren de publieke Gebouwen en veele particuliere Huizen verlicht.

De uitdeeling van Vaandels, waarvan in ſommige Nieuwspapieren is melding gemaakt, is, naar men vernoemt, verſchoven, tot het tijdſtip, dat de manſchappen zullen opgekomen en de Battaillons voltallig zijn.

Ten 4 ure werd door de Infanterie, op de ruime en rondom met bogen en guirlandes verſierde plaats, achter de Kaserne, een gaſtmaal gehouden, waarbij de muzijk van Halmagrad, N. Kullyop, van Kopenhagen, P. J. Kolderok van Bergen, H. Jens, van Arendahl, J. A. Wieſen, van Finmarken, en A. J. Strunjk, van Hamburg. In 't Vlie binnen gekomen R. Hamen, J. Brinckman, en H. N. Vos, alle van Archangel, B. S. Stoffels, T. Nusbe, en M. Krolow, alle van Petersburg, B. J. Suurd, H. Christians, J. F. Vijland, en C. J. Jashi, alle van Riga, B. Jaap, van Rostock beswaard, met verlies van Anker, Tow, Zeilen en andere ſchade, de zelve is door twee Vlielander Loodsſchuiten binnen gebracht, en zeilt met additionele van dezelve naar Harlingen, om te repareren, N. H. Brandt, W. D. Kleijngeld en A. A. Oetring, van Koningsbergen, D. H. van Wijk en J. H. Walker, van Memel, H. Duister en H. J. Keisaar, beide van Elbing, J. P. Milbrodt, H. W. Laarman, J. Bergward, G. B. Bakker, G. H. Haverbult, J. G. Leidenmarken en S. Kreeft, alle van Dantzig, S. B. Goree, van Oudſoen, W. L. de Jong en H. H. Sluhuis, van Oostſoer, N. N. Bruin, van Nakskow, H. Forbiom, van Drammen, J. Kalland, van Christiansand, J. H. Duintjes en J. R. Schippers, van Arendahl, J. J. Santes, van Droback, J. L. Smit, van Aalsen, B. H. van Wijk, van Helsingfors, A. H. Peterſen, van Rotterdam, in Texchelling zijn binnen gekomen W. A. Jacobs, van Koningsbergen, J. H. Bakker, K. J. van Greven, B. H. Vechter, J. H. Bouw, E. P. Drent en H. D. Duit, Schippers, alle van Elbing, W. Wibes, S. H. Ibs en D. Dirks, alle van Emden, E. P. Boer, H. Wynrok, J. H. Barends H. R. Stutroet, C. Geerts, D. H. Puister, G. B. Flik, A. B. Ekkel, J. Swiers, J. C. Halewinkel, B. J. Honwink, G. Honken, M. G. Lover, C. J. Prins en B. Jaki, alle van Lubeck, van Lubeck en O. G. Sapvalle van Kiel, A. Klafen, van Christiansand, J. J. Arendſen, W. L. de Jong en H. H. Siechnie, alle van Oostgraloer, Edsgroen, op de Vlie is wegens hollen Zee en ander Ebbegrond gebleven, de Kapers Elisabeth, Jacob, Hendrik, Jan, Willem, Trijntje Cornelia, Vrouw Elisabeth, Jan Pieter, Jan Pieter, Jan Pieter